

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Arriba Nadal

ADORACIÓ DELS PASTORS
Pessebre de la Catedral, 2017
Autors: Jacint Casdevall i Núria Casdevall
Figures: Carles Delgado

Els pastors van ser els primers que van veure aquesta "tenda",
que van rebre l'anunci del naixement de Jesús.
Van ser els primers perquè eren dels últims, dels marginats.
I van ser els primers perquè estaven en vetlla aquella nit, guardant el seu ramat.
És condició del pelegrí vetllar, i ells estaven en vetlla.

Papa Francesc
(Nadal, 24-12-2013)

Sant i bon Nadal de Nostre Senyor Jesucrist

✠ Josep Àngel Saiz MeneSES
Bisbe de Terrassa

Demà celebraré la Missa del Gall a la catedral a les 12 de la nit, com és tradicional. A la tarda, com cada any d'ençà que es va crear la diòcesi, celebraré també la Missa del Gall al Centre Penitenciari de Quatre Camins, i recordaré als germans que s'hi troben, com cada any, que ells també formen part de la família diocesana, i per això celebro aquest moment tan entranyable i familiar amb ells. Recordarem aquelles persones que estan privades de llibertat i no poden celebrar el Nadal amb les seves famílies, els qui la celebren prostrats en el llit del dolor als hospitals, o els qui es troben desplaçats i lluny de les seves llars per diferents causes, o les persones grans que viuen soles i que passaran el Nadal en solitud, o les que han perdut la il·lusió i l'esperança. Intentarem crear allí un petit espai i ambient

nadalenc que recordi i actualitzi el naixement de Crist, que ha vingut a salvar-nos.

El mes passat vaig ser uns dies a Mèxic, a la diòcesi de Querétaro. Vaig participar en els actes de la 25a Ultra Nacional del Moviment de Cursets de cristiandat de Mèxic, invitat pel Bisbe d'aquella diòcesi. És el Bisbe que va donar ordres perquè les instal·lacions de les 117 parròquies fossin habilitades com alberg per als emigrants provinents d'Hondures, El Salvador i Guatemala, que es dirigeixen cap als Estats Units, cercant un futur digne per a ells i per a les seves famílies. Famílies amb nens petits que fugen de la misèria; i, on malauradament també s'hi fan presents els agreujants col·laterals que acompanyen aquests desplaçaments com ho són l'ac-

ció de màfies, la droga, la prostitució, etc. Justament aquells dies part d'aquella caravana passava per la ciutat de Querétaro. La Conferència Episcopal de Mèxic va emetre una nota en la que s'establia el compromís de «rebre amb caritat, acompanyar, defensar els drets i integrar els germans i germanes emigrants que transitin o que desitgin quedar-se amb nosaltres» perquè «ens inquieta el crit estremidor dels nostres germans d'Hondures i d'altres països centreamericans que han emprès una caravana en recerca de la supervivència, un èxode d'al·liberament».

Aquesta imatge no se me'n va de la memòria. Són els ferits de la vida, els que han quedat orfes d'alegria. A l'altre extrem tenim l'occident ric amb la seva bombolla consumista amb el perill constant en bona part de la població del consumisme i el malbaratament propi dels països rics que es converteix en una mena de religió perquè s'acaba centrant la vida en el que és merament material i programant l'existència de manera directa o indirecta, conscient o inconscient, com un culte als objectes que ens presenta la societat de consum amb una perversa habilitat, de manera que allò que és realment prescindible s'arriba a considerar-ho com absolutament imprescindible.

Doncs bé, amics i amigues, per a tots arriba el Nadal. Aquests dies hem d'apuntar a l'essencial i recordar que en qualsevol situació, per dolorosa que sigui, és més fort l'amor de Déu i també ha de ser més forta la nostra solidaritat de germans per a canviar les coses, per a canviar el món, perquè aquesta és la voluntat de Déu. Celebrem el Nadal, el misteri de Déu fet home. Com ens ensenya sant Gregori Nazianzè en una homilia pronunciada el dia de Nadal: «El Fill de Déu accepta la pobresa de la meua carn a fi de fer-me entrar en possessió de les riqueses de la seva divinitat. Aquell que és la plenitud de la vida es fa no-res; es despulla de la seva glòria a fi de fer-me participant de la seva pròpia plenitud». Crist ve a salvar-nos, a oferir-nos una nova vida, a ensenyar-nos a viure com a fills de Déu formant una gran família. Nadal és amor, pau, fraternitat. Que res ni ningú ens robi el Nadal. Feliç i sant Nadal!

ENTREVISTA

Acollir germans nostres

M. DOLORS OLLER

En el nou *Quadern per la solidaritat* de Justícia i Pau (JiP) Barcelona: «Contra la ceguesa incòmoda i autosuficient. Una mirada a la crisi migratòria i de les persones refugiades», M. Dolors Oller, doctora en Dret i membre de JiP, fa una anàlisi concisa de la complexitat del fet migratori actual i aporta propostes de canvi. Davant la situació actual de 68 milions de desplaçats, Oller denuncia que «Europa ha prioritzat una visió instrumental d'immigrants i refugiats, sense tenir en compte la dignitat de tota persona i els seus drets.»

Per què hem arribat fins aquest punt?

Una de les causes és l'economicisme imperant que ha portat a veure els immigrants i refugiats només com a mà d'obra necessària per a garantir la nostra prosperitat. A això cal afegir polítiques migratòries que vulnereu els drets humans i que tenen com a únic punt de mira salvar el mercat europeu a tota costa. I també que es perceben els nòvinguts com un perill per a la identitat de les societats d'acollida.

Com podem revertir aquesta situació?

Amb el compromís d'Europa i dels altres països rics pel desenvolupament just i equilibrat, generador de pau, de les diferents zones del planeta per tal de fer efectiu el *dret a no emigrar*. Lluitar contra el negoci de les guerres. Fer reformes en les normes d'estrangeria i sobre l'asil per adequar-les a les noves necessitats i formar persones solidàries, obertes a la riquesa de la diversitat.

Què cal fer com a cristians?

Encarnar els valors de l'Evangeli per tal que es transformin en actituds que ens portin a l'acció, com ara acollir i tenir cura d'immigrants i refugiats, anant més enllà de lleis, normes i protocols: són germans nostres! Defensar els seus drets, denunciar les situacions d'inhumanitat que viuen, passar d'una cultura del recel i la por davant del que és desconegut a una cultura de la trobada amb l'altre.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Demà passat, Nadal!

El temps d'Advent és a les acaballes. Les finestres del seu calendari són quasi totes obertes. Ja hem encès el quart ciri de la corona. «Els es van espantar molt. Però l'àngel els digué: No tingueu por. Us anuncio una bona nova que portarà a tot el poble una gran alegria: avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor» (Lc 1,9-11). Demà, a l'església, celebrarem la Missa del Gall amb la comunitat dels creients. Demà passat ens aplegarem al voltant de la taula de Nadal. Serà una trobada de família. Procurarem ser-hi tots. Trobarem a faltar els familiars traspassats, els que són malalts a l'hospital, els qui han perdut la llibertat, els qui no hi poden ser perquè treballen... Tindrem un record per a ells i ens acompanyaran en el pensament i en el cor. En algunes cases, abans de dinar cantaran unes nadales davant el pessebre. Els infants recitaran i els grans escoltaran amb satisfacció les dècimes apreses per a aquest dia i per a aquest àpat. Els més petits faran preguntes davant tantes novetats. També per a alguns serà una bona possibilitat de reconciliació familiar i de deixar enrere malentesos i friccions. És Nadal!

Fora de casa també és Nadal, però per a algunes persones no és fàcil ce-

lebrar-ho. Els que estan sols per múltiples raons, els qui viuen al carrer, els qui no guanyen prou, no ja per celebrar festivament el Nadal, sinó per viure dignament cada dia, els qui no tenen feina o l'han perduda fa poc, els immigrants acabats d'arribar o els que no troben acolliment... Jesús també va venir al món per ells, especialment per ells. Les circumstàncies de la seva vinguda, fa dos mil anys, l'identifiquen amb molts d'ells.

Celebrem Nadal, fem-ho en família. No oblidem, però, les persones que necessiten de les nostres accions solidàries, veritables actes d'amor: un donatiu a alguna institució que els ajudi, aportar aliments a les campanyes de recollida que es repeteixen durant l'any, acollir alguna persona en les situacions descrites al nostre dinar familiar... Nadal és una festa que ens entra molt endins i fa sortir de nosaltres bondat, generositat i esperança. Celebrem que Jesús és nat per ensenyar-nos la joia de servir i estimar els altres.

«I de sobte s'uní a l'àngel un estol dels exèrcits celestials que lloava Déu cantant: Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que ell estima» (Lc 2,1-14).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Vivir la verdadera Navidad

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En las puertas de la pasada Navidad, el Papa nos pedía: «Por favor, seamos cristianos gozosos». Estamos llamados a gritar de alegría. Jesús viene, él se alegra contigo, te salva (cfr. Sof 3,14-17). Nuestro mensaje es de esperanza y de una gran alegría: «Alégrate, grita de alegría —dice el profeta—, exulta y exclama con todo el corazón.»

A los pocos días, Francisco recordaba que el nacimiento de Jesús «es la única y verdadera Navidad. Sin Jesús no hay Navidad. Y si en el centro está Él, entonces también todo el entorno, es decir, las luces, los sonidos, las distintas tradiciones locales, incluidas las comidas características, todo contribuye a crear la atmósfera de la fiesta, pero con Jesús en el centro. Si le quitamos a Él, la luz se apaga y todo se convierte en algo fingido, aparente».

Nosotros, como los pastores, sencillos y humildes, estamos llamados a encontrar la luz y mostrarla a nuestro entorno.

Con el pesebre construido en nuestras casas acercamos a Jesús a nuestra vida cotidiana. Junto al Niño, alegre, sonriente ante nosotros, vivamos la confianza en el Dios que nos salva y que nos llama a transformar la vida con nuestro testimonio.

Como María y José, que con humildad y generosidad acogieron gozosos su misión, salgamos a las pobreza de nuestro hoy a proclamar, valientes, alegres y decididos, la única y verdadera Navidad: Jesús ha nacido. Dios está con nosotros. ¡Alegraos, regocijaos!

Que María nos ayude a acoger a Jesús como el Señor de nuestra vida y a convertirnos en sus valientes testigos.

Lectures de la missa diària i santoral

24. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16 / Sl 88 / Lc 1,67-79]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmina, vg., princesa.

Comença el temps de Nadal

25. □ † Dimarts [Vigília: Is 62,1-5 / Sl 88 / Ac 13,16-17.22-25 / Mt 1,1-25. Nit: Is 9,1-6 / Sl 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / Sl 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / Sl 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18]. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judà. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre. Santa Anastàsia, mr. (s. IV); santa Eugènia, vg. i mr.

26. ■ Dimecres [Ac 6,8-10;7,54-60 / Sl 30 / Mt 10,17-22]. Sant Esteve, diaca i primer mr. (35) a Jerusalem. Sant Dionís, papa (259-268) i mr.; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. □ Dijous [1Jn 1,1-4 / Sl 96 / Jn 20,2-8]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vidant de Patmos, venerat a Efes (†100). Sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.

28. ■ Divendres [1Jn 1,5-2,2 / Sl 123 / Mt 2,13-18]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rodalia. Santa Dòmina, vg. i mr.; sant Abel, fill d'Adam i d'Eva.

29. □ Dissabte [1Jn 2,3-11 / Sl 95 / Lc 2,22-35]. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i mr. Sant David (s. XI-X aC), rei de Judà i d'Israel, i profeta, conqueridor de Sió; sant Tròfim, bisbe.

30. □ † Diumenge vinent la Sagrada Família: Jesús, Maria i Josep (lit. hores: 1a setm.) [Sir 3,3-7.14-17a / Sl 127 / Col 3,12-21 / Mt 2,13-15.19-23 (o bé: 1Sa 1,20-22.24-28 / Sl 83 / 1Jn 3,1-2.21-24 / Lc 2,41-52)]. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

DIUMENGE IV D'ADVENT

Lectura de la profecia de Miqueas

(Mi 5,1-4a)

Això diu el Senyor: «Tu Bet-Lèhem Efrata, petita per a figurar entre les famílies de Judà: de tu en sortirà el qui ha de regir Israel». Els seus orígens són llunyans, des dels temps eterns. Els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill; aleshores la resta dels germans tornarà cap al poble d'Israel. Es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.

Salm responsorial (79)

R. *Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.*

Pastor d'Israel, escolteu-nos. / Vós que teniu querubins per carrossa, / desvetlleu el vostre poder, / veniu a salvar-nos. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposi / sobre l'home que serà el vostre braç dret, / el fill de l'home a qui vós doneu la força. / No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos la vida / perquè invoquem el vostre nom. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 10,5-10)

Germans, Crist deia a Déu quan entrà al món: «No voleu oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos; no exigiu l'holocaust ni l'expiació. Per això us dic: Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat». Primer ha dit: «Les oblacions i els sacrificis, l'holocaust i l'expiació, no els voleu ni els exigiu». Encara que totes aquestes ofrenes són precisament les que la llei prescrivía. Després afegeix: «Vinc a fer la vostra voluntat». Adoneu-vos com suprimeix tot el que deia abans, i ho substitueix pel que diu després. A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre per complir aquesta «voluntat» de Déu.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç

(Lc 1,39-45)

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà, entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. ¿Qui soc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Felicitat tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà».

Lectura de la profecia de Miqueas

(Miq 5,1-4a)

Esto dice el Señor: «Y tú, Belén Efratá, pequeña entre los clanes de Judá, de ti voy a sacar al que ha de gobernar Israel; sus orígenes son de antaño, de tiempos inmemoriales. Por eso, los entregará hasta que dé a luz la que debe dar a luz, el resto de sus hermanos volverá junto con los hijos de Israel. Se mantendrá firme, pastoreará con la fuerza del Señor, con el dominio del nombre del Señor, su Dios; se instalarán, ya que el Señor se hará grande hasta el confín de la tierra. Él mismo será la paz».

Salmo responsorial (79)

R. *Oh, Dios, restáuranos, que brille tu rostro y nos salve.*

Pastor de Israel, escucha; / tú que te sientas sobre querubines, resplandece; / despierta tu poder y ven a salvarnos. R.

Dios del universo, vuélvete: / mira desde el cielo, fíjate, / ven a visitar tu viña. / Cuida la cepa que tu diestra plantó / y al hijo del hombre que tú has fortalecido. R.

Que tu mano proteja a tu escogido, / al hombre que tú fortaleciste. / No nos alejaremos de ti: / danos vida, para que invoquemos tu nombre. R.

Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 10,5-10)

Hermanos: Al entrar Cristo en el mundo dice: «Tú no quisiste sacrificios ni ofrendas, pero me formaste un cuerpo; no aceptaste holocaustos ni víctimas expiatorias. Entonces yo dije: He aquí que vengo —pues así está escrito en el comienzo del libro acerca de mí— para hacer, ¡oh Dios!, tu voluntad». Primero dice: «Tú no quisiste sacrificios ni ofrendas, ni holocaustos, ni víctimas expiatorias», que se ofrecen según la ley. Después añade: «He aquí que vengo para hacer tu voluntad». Niega lo primero, para afirmar lo segundo. Y conforme a esa voluntad todos quedamos santificados por la oblación del cuerpo de Jesucristo, hecha una vez para siempre.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 1,39-45)

En aquellos días, María levantó y se puso en camino de prisa hacia la montaña, a una ciudad de Judá; entró en casa de Zacarías y saludó a Isabel. Aconteció que, en cuanto Isabel oyó el saludo de María, saltó la criatura en su vientre. Se llenó Isabel de Espíritu Santo y, levantando la voz, exclamó: «¡Bendita tú entre las mujeres, y bendito el fruto de tu vientre! ¿Quién soy yo para que me visite la madre de mi Señor? Pues, en cuanto tu saludo llegó a mis oídos, la criatura saltó de alegría en mi vientre. Bienaventurada la que ha creído, porque lo que le ha dicho el Señor se cumplirá».

COMENTARI

Maria: un Sí actiu al servei de Déu i les persones

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

La litúrgia romana ens convida avui a fer un gir important en la lectura bíblica: ens orienta vers el naixement històric del Salvador i la seva importància per als creients. Fins ara, hem vist la urgència d'una vida d'esperança posada en Déu, d'una vida espiritualment intensa i d'un testimoni senzill, quotidià, però ple de valors espirituals; i també hem reconegut que la salvació de Déu ja comença aquí i d'aquesta manera. Ara bé, l'Església ens vol recordar com la salvació ha vingut al món: per la senzilla obediència del Fill de Déu, que ha acceptat davallar fins a la nostra condició mortal. I aquesta obediència no és única, té una resposta humana, dòcil i humil: la Filla de Sió, metàfora de l'antic Israel que esperava la manifestació poderosa de Déu amb ànsia, ara ha evolucionat i s'ha reconvertit en una jove verge, d'edat núbil, que acull el Missatge renovador del Nou Testament i el fa vida amb la seva entrega envers Elisabet, la seva cosina.

Ho deia ja sant Agustí: «Creiem, doncs, en Jesucrist, Senyor nostre, nascut de la Verge Maria per obra de l'Esperit Sant. Ella mateixa va concebre, per la fe, a qui va donar a llum per la fe» (Sermó 215,14). És la virtut de la fe en Déu la força que més brilla en el relat del naixement de Jesús. La complaença divina recau sobre Maria per la senzillesa de la seva fe i de la seva entrega a allò que se li ha confiat: l'Amor mateix del Pare s'ha fet carn en el seu si, i per això l'Amor mateix del Pare es fa acció en les mans de Maria quan ajuda la seva envellida cosina.

Nadal, doncs, que ja s'acosta, és un moment de contemplació proactiva —és a dir, orientada als altres— i d'acció contemplativa. Deixem-nos abraçar per l'admiració religiosa d'Elisabet quan reconeix, per obra de l'Esperit Sant, que Maria és l'Arca d'una Nova Aliança de Déu envers tota la humanitat. Que aquests dies, ja propers, de festa, descans i família, siguin motiu de silenci contemplatiu, d'agraïment a Déu per les seves meravelles: que la nostra ànima magnifiqui el Senyor, perquè ha mirat la petitesa dels qui volem ser, per gràcia divina, servidors seus enmig del món.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Dilluns 24, a les 17 h. Celebració de Nadal amb els interns i voluntaris del Centre Penitenciari de Quatre Camins a la Roca del Vallès. / **A mitjanit**, Missa de la nit de Nadal (Missa del Gall) a la Catedral.

Dimarts 25, a les 12 h. Missa del dia de Nadal i Benedicció Apostòlica a la Catedral.

Divendres 28, a les 13.30 h. Pregària de Sexta i celebració de Nadal amb preveres, diaques i seminaristes, a la Fundació Busquets de Terrassa.

Diumenge 30, a les 12 h. Missa de la Sagrada Família a la Catedral.

Notícies

Centenari del Centre parroquial de Sant Vicenç de Sabadell. El divendres 30 de novembre tingué lloc l'acte institucional de la celebració del centenari del Centre parroquial de Sant Vicenç, a la Creu Alta de Sabadell. L'acte va ser presidit pel Bisbe diocesà, Mons. Saiz Meneses, acompanyat pel Rector, Mn. Al-

fons Gea, el President del Centre i el Tinent d'Alcalde de l'Ajuntament.

Sopar solidari. El divendres 23 de novembre l'entitat Amics de Granollers organitzà un Sopar solidari a la parròquia de Sant Esteve. Tot el que es va recollir es destinà als projectes de Càritas. Va comptar amb la presència de Mn. Josep Monfort, Vicari episcopal, el Sr. Josep Mayoral, Alcalde de Granollers, i el Sr. Salvador Obiols, Director general de Càritas Diocesana.

Mons. Saiz Meneses assisteix al lliurament de Terrassencs de l'Any. El dissabte 1 de desembre, Mons. Saiz Meneses participà junt amb el Sr. Alfredo Vega, Alcalde de Terrassa, a l'acte de lliurament dels premis als Terrassencs de

l'Any. L'acte està organitzat pel Centre Cultural El Social, que forma part de la Fundació Centre Social Catòlic.

75è aniversari de l'Agrupació de Pessebristes de Terrassa. El diumenge 2 de desembre tingueren lloc els actes centrals del 75è aniversari de l'Agrupació de Pessebristes de Terrassa. Mons. Saiz Meneses presidí la Missa a les 12 h a la Catedral i a les 13 h la benedicció de pessebres en el soterrani de l'atri de la Catedral.

Confirmacions a Sant Feliu de Sabadell. El diumenge 2 de desembre, a les 8 del

vespre, Mons. Saiz Meneses celebrà la Missa a la parròquia de Sant Feliu de Sabadell i confirmà 10 joves i 3 adults de la comunitat parroquial.

Agenda

Celebració de Nadal:

—**A la Catedral.** El Sr. Bisbe, acompanyat pel Sr. Bisbe auxiliar, presidirà el dia 24 a la mitjanit la Missa del Gall; el dia 25 a les 12 h, la Missa del dia de Nadal i impartirà la Benedicció Apostòlica.

—**Al Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell.** Dilluns 24 de desembre, a les 21 h, Missa del Gall. Dimarts 25, a les 10.30 h, Missa del dia de Nadal.

—**Pessebre vivent al carrer.** A la parròquia de Sta. Maria de les Arenes de Terrassa els dies 22 i 23, de 18 a 22 h.

—**Cantada de Nadales.** Aquests dies es fan moltes cantades de Nadales a les parròquies i residències. Entre elles, a la parròquia de Sant Llorenç de Terrassa, el diumenge 23 a les 12 h, a càrrec del grup Brisa Marina d'Ègara.

Festa de la Sagrada Família. El diumenge 28, a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa, a les 12.30 h, Missa de la festa patronal. A les 18 h, concert d'òrgue a càrrec de Pol Álvarez.

REMAD MAR ADENTRO

Llega la Navidad

Mañana celebraré la Misa del Gallo en la Catedral a las 12 de la noche, como es tradicional. Por la tarde, como cada año desde que se creó la diócesis, celebraré también la Misa del Gallo en el Centro Penitenciario de Quatre Camins, y recordaré a los hermanos allí presentes, como cada año, que ellos también forman parte de la familia diocesana, y por eso celebro este momento tan entrañable y familiar con ellos. Recordaremos aquellas personas que están privadas de libertad y no pueden celebrar la Navidad con sus familias, a los que la celebran postrados en el lecho del dolor en los hospitales, o los que se encuentran desplazados y lejos de sus hogares por diferentes causas, o las personas mayores que viven solas y que solas pasarán la Navidad, o las personas que han perdido el sentido de la vida, y teniendo todo en el orden material, han perdido la ilusión y la esperanza; intenta-

remos crear allí un pequeño espacio y ambiente navideño que recuerde y actualice el nacimiento de Cristo, que ha venido a salvarnos.

El mes pasado estuve unos días en México, en la diócesis de Querétaro. Participé en los actos de la 25.ª Ultraya Nacional del Movimiento de Cursillos de Cristiandad de México, invitado por el Obispo de aquella diócesis, el Obispo que dio órdenes para que las instalaciones de las 117 parroquias fueran habilitadas como albergues para los migrantes provenientes de Honduras, El Salvador y Guatemala, que se dirigen hacia Estados Unidos en busca de un futuro digno para ellos y sus familias. Familias con niños pequeños que huyen de la miseria; y para mayor dolor, también se hacen presentes los agravantes colaterales que acompañan estos desplazamientos como son la acción de mafias, droga, prostitución, etc. Justamente aquellos días pasaba

parte de aquella caravana por la ciudad de Querétaro. La Conferencia Episcopal de México emitió una nota en la que se establecía el compromiso de «recibir con caridad, acompañar, defender los derechos e integrar a los hermanos y hermanas migrantes que transiten o deseen permanecer con nosotros», porque «nos inquieta el grito estremecedor de nuestros hermanos de Honduras y de otros países centroamericanos que han emprendido una caravana en búsqueda de la supervivencia, un éxodo de liberación».

Esa imagen no se me va de la memoria. Son los heridos de la vida, los que han quedado huérfanos de alegría. En el otro extremo tenemos el occidente rico con su burbuja consumista, con el peligro constante en buena parte de la población del consumismo y despilfarro propio de los países ricos, que se convierte en una especie de religión porque se acaba centrando la vida en lo meramente material y programando la existencia directa o indirectamente, consciente o inconscientemente, como un culto a los objetos que nos presenta la sociedad de consumo con una perversa habili-

dad, de forma que lo que es realmente prescindible se llega a considerar como absolutamente imprescindible.

Pues bien, amigos y amigas, para todos llega la Navidad. En estos días hemos de apuntar a lo esencial, y recordar que en cualquier situación, por dolorosa que sea, es más fuerte el amor de Dios, y también ha de ser más fuerte nuestra solidaridad de hermanos para cambiar las cosas, para cambiar el mundo, porque esa es la voluntad de Dios. Celebramos la Navidad, el misterio de Dios hecho hombre. Como nos enseña san Gregorio Nacianceno en una homilía pronunciada el día de Navidad: «El Hijo de Dios acepta la pobreza de mi carne a fin de hacerme entrar en posesión de las riquezas de su divinidad. Aquel que es la plenitud de la vida se anonada; se despoja de su gloria a fin de hacerme participante de su propia plenitud». Cristo viene a salvarnos, a ofrecernos una nueva vida, a enseñarnos a vivir como hijos de Dios formando una gran familia. Navidad es amor, paz, fraternidad. Que nada ni nadie nos robe la Navidad. ¡Feliz y santa Navidad!

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa